לבדה. מרים עובדת בעיקר עם ארצות חוץ, שם היא מתפרסמת בזכות כתבותיה בעיתונות.

מרים בת ה־37 עלתה ממארוקו לפני שלושים שנה.

פרט לאסטרולוגיה, שבה היא עוסקת באופן מיקצועי, היא עוסקת גם בגראפולוגיה, כירומנטיקה (חוכמת קריאת כף־היד), וקריאה בקפה ובקלפים. מרים היא דור שישי במישפחתה העוסקים במיקצוע זה. בני הדורות הקודמים עסקו בעיקר באסטרולוגיה ובספיריטואליזם.

מספרת מרים:

מילדותי התעניינתי בסיפורים של סבא וסבתא, על הניסים והנפלאות שחוללו הם ואבות־אבותי בתחום הנסתר שאיני רוצה לדבר עליו. זה הפחיד אותי, להיכנס ל־נושא, אך לא יכולתי להימלט מן הגורל.

זה התחיל אצלי בתחושות. חשתי דברים שעמדו לקרות, חשתי תכונות של אנשים. ומגיל חמש התחלתי לומר את דעתי על אנשים והפתעתי את כל הסובבים אותי. זה התבטא אפילו בביקורת. כשפגשתי אנשים שליליים חשתי רתיעה מהם, וכש־פגשתי באנשים חיוביים חשתי קירבה אליהם.

הורי חששו שאלמד את הנושא — למעשה, בכל דור רצתה מישפחתי לחדול מן העיסוק בנסתר, ואני הבנתי אחר־כך על בשרי את הפחד של אבי מכך שאתעניין בספיריטואליזם ובכל הכרוך בו, כי זהו נושא רגיש מאד הגורם נזקים נפשיים. אבי רצה שאעסוק במיקצוע רגיל, שאהיה מורה. לא הייתי מורה. כמעט גמרתי תיכון, והתחתנתי בגיל 15 וחצי. עד לנישואי התעניינתי כל הזמן בנושא, בלי ידיעת הורי.

כל הזמן הלכתי לאנשים שילמדו אותי. לא היה איכפת לי שיגידו לי מה יהיה אתי, כמו שרציתי לראות מה הם מסוגלים לעשות.

עוד לפני החתונה ידעתי עם מי אתחתן. ידעתי גם שאתגרש, ידעתי כמה זמן אהיה נשואה, ידעתי שיהיה לי ילד בעל־מום וידעתי שיהיו לי גם תאומים. כבר בגיל 14 אמרתי לאמי שאני עומדת להתחתן עם בן־הדודה שלי, שהיה מבוגר ממני בתשע שנים. הוא היה כבר גבר מאורס ומבוגר, ואילו אני הייתי רק תלמידה וכל העניין לא ניראה הגיוני, אבל כך הרגשתי.

„יש לך תאומים"

ס יפרתי לאמי כל מה שחזיתי, והיא אמרה לי: „תפסיקי לדבר שטויות, אל תחשבי על זה."

אמי לא היתה בעניינים. רק אבי ומיש־פחתו עסקו בדברים האלה. לאבי פחדתי לספר את תחושותי, כי ידעתי שהוא ינסה למנוע את החתונה. בן־דודי היה שוטר, ועבד בעיר אחרת. יום אחד חליתי באנ־גינה והוא בא לבקר אצלי, ובאותו היום אמר לי שהתאהב בי.

כשהדבר נודע לאבי, הוא התנגד לני־שואים בכל תוקף. הוא לא רצה נישואי־מישפחה. בסוף התחתנו, למרות הכל.

כשעמדתי ללדת, בגיל 16 וחצי, אמר לי הרופא: „יש לך תאומים." אמרתי לו: „אני יודעת." ילדתי תינוק במישקל 2.700 קילו. אז אמרתי לעצמי: „אם אין תאומים, לא יהיה גם תינוק בעל־מום וגם לא אתגרש." נראה שטעיתי. כעבור שלוש שנים הייתי שוב בהריון. הרופא אמר לי: „יש לך תאומים." אמרתי לו: „אני יודעת." ילדתי שוב תינוק במשקל 2.700 קילו. ושוב הייתי בטוחה שטעיתי. רק אחרי חמישה חודשים גיליתי שההתינוק השני שלי חרש.

כל האנשים מסביבי נדהמו איך אני בכלל לא מתרגשת מהעניין. חשבו שאני אכזרית, שאין לי לב. האמת היא שציפיתי להרבה יותר גרוע מזה, והוקל לי כש־נוכחתי שהוא רק חרש.

חיי הנישואים שלי התחילו להידרדר בגלל כל מיני גורמים. ניסיתי למנוע את הגירושים, דווקא בגלל שידעתי שאני צריכה להתגרש. קיבלתי את הגט שש שנים ותישעה חודשים אחרי נישואי, כמו שחזיתי. ואז אמרה לי אמי: „את זוכרת מה שאמרת לי בגיל 14?

סמוך לגירושי הייתי בהריון. לא רציתי שבעלי יידע מזה, והלכתי לעשות הפלה. עשיתי הפלה בחודש השלישי, והרופא אמר שהיו לי תאומים.

עד כאן, כל הניחושים שלי מגיל 14 התאמתו. ואז התחלתי לעסוק באסטרו־לוגיה באופן רציני ומעמיק. התעניינותי היתה יותר סקרנות אישית שלי. אף פעם

(המשך בעמוד 54)

חתולים בחדר־המיון

(המשך מעמוד 49)

„נכון שיש חתולים בחדר־המיון, וכבר פניתי למחלקת התברואה של עיריית ירו־שלים שיטפלו בנושא. אך יש להבין שבית־החולים נמצא בתהליך של שיפוצים, בעיק־בות אולטימטום שלנו. לפני שנתיים בי־קרנו בבית־החולים, והגענו למסקנה שאם לא ייעשו שיפורים משמעותיים ביותר, יהיה עלינו לסגור אותו או להפסיק להשתמש בו כבית־חולים תורן. הגשנו למנהלי ביקור חולים את מימצאינו לתוכ־נית שיפורים הכרחיים, והם אומנם פועלים בנדון."

אולם, גם אילוצים אחרים אינם מאפ־שרים את סגירת בית־החולים. אמר הד"ר שטרק: „ביקור חולים נמצא במרכז העיר, וכל פיגוע קטן או תאונה מטופלים על ידו. יש גם עניין אחר, והוא קשור בחוגים החרדיים בירושלים, הרואים את בית־החולים הזה כמקום היחידי שבו הם יכולים להתאשפז. לכן, קשה מאד לסוגרו. אני מקווה מאד שאחרי סיום השיפוצים, בעוד כמה חודשים, יהיה מצב בית־החולים ביקור חולים לא רע." אומר המנהל ה־אדמיניסטרטיבי של בית־החולים, יוסף גרוס: „אנו במצב קשה מאד, שכן הבניין המשמש אותנו ישן מאד, ולמרות השיפו־צים, איננו יכולים להתגבר על בעיות שו־נות, כמו מערכת הביוב הגרועה. כשהוקם הבניין השתמשו בו רק אותם שהיו, לא עלינו, צפויים למוות. אלה לא הזדקקו

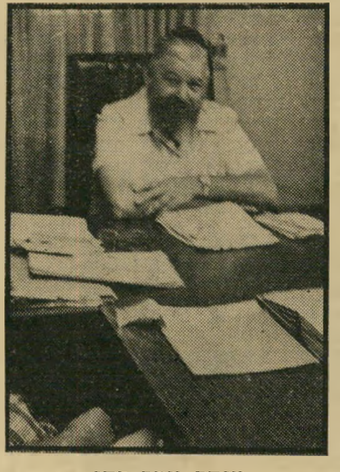

מנחל יוסף כהן
הכל יהיה בסדר

כמעט לשירותים שונים. היום, בעזרת השם, אנו מספקים שירותים רפואיים מגוונים וברמה גבוהה, וגם החולים ה־מאושפזים אצלנו יכולים, תודה לאל, לרדת מהמיטות ולהסתובב בעצמם.

„אולם כיוון שהבניין בנוי כמו שהוא, קשה לשפצו לרמה גבוהה ביותר. למרות כל אלה יש בבית־החולים כמה מחלקות שאנו יכולים בהחלט להתפאר בהן: נפ־תחה מחלקה חדשה ליולדות ונשים, בחד־רים מרווחים וציוד מודרני. הוקמה יחידה מיוחדת לטיפול נמרץ ביילודים, ובה ציוד חדיש ומשוכלל ביותר, וכך ניצלים חייהם של תינוקות. הוקם מכון אודיולוגי — טיפול בליקויי שמיעה ודיבור. נפתח מכון־רנטגן נוסף עם ציוד חדיש. הוקמה יחידה לשיקום ילדים פגועי מערכת העצבים. נפתחה מחלקה לעיניים המצויידת במכשי־רים משוכללים ביותר. הורחבה המחלקה לטיפול באף־אוזן־גרון, ועוד. אנו משקי־עים סכומים גדולים בבית־החולים, ובתנ־אים האובייקטיוויים הקיימים אני חושב שנגיע לרמה סבירה ביותר."

גאותם של העסקנים המנהלים את בית־החולים היא על ייחודו כבית־חולים שניהולו על טהרת הקודש. יוצריו ובוניו היו גאוני ארץ, ורבה של ירושלים הגאון רבי שמואל סלנט עמד בראשם. ומאז הונחו היסודות ועד עתה, בעידן הרפואה והטכנולוגיה המתקדמת, מתנהל בית־החולים על־פי ההלכה הצרופה."

אלא שגם הציבור הדתי המשתמש בשי־רותיו של ביקור חולים אינו שבע־רצון ממנו. אמרה אשתו של אחד החולים: „אנחנו באים לכאן, כי אין ברירה. רק כאן אני בטוחה ששומרים על כשרות ועל כל שאר עניינֵי הדת. אולם מלבד זאת, כל שאר הדברים — כמו מיזרני־הקש ומיטות הסוכנות והקירות המתפוררים, אינם יכולים לשפר את ההרגשה הכללית."

ARRID®
אותך יבש!
הדיאודורנט האהוב על האמריקנים

"אריד" דיאודורנט ריחני - יבש, רגיל וכדורי (ROLL-ON).
והלהיט האחרון - אריד אבקה קלה.
רעננות ריחנית למשך כל היום!
"אריד" מוצר יוקרה של קוטר וואלאס, אמריקה.
להשיג בפרפומריות, בתי־מרקחת וברשתות השיווק.
הפצה: ברק מפיצים בע"מ.

„רובקס"
חניץ מלאי חדש של הצלחות הנסלאות של „רובקס"

שפם „מורלה"
קיים רק קטגוז אחד של מורלה היזהרו מחיקויים.